

TIN THÁC VÔ BỜ NƠI THÁNH TÂM ĐỨC CHÚA GIÊSU KITÔ

... *Vị tôi tớ Chúa* **Pietro Ballone** chào đời ngày 7-12-1857 tại Casteltermini thuộc tỉnh Agrigento trên đảo Sicilia, miền Nam nước Ý. Ông sống thật nghèo khó, cực kỳ nghèo khó với công việc đồng áng của một nông dân. Ông hoàn toàn chấp nhận sự nghèo khó như một ân huệ đến từ THIÊN CHÚA, một ưu đãi Trời Cao dành cho ông. Ông không biết đọc cũng không biết viết nhưng vô cùng yêu mến thiên nhiên. Ông chiêm ngắm thiên nhiên như cuốn sách rộng mở giúp ông nâng tâm hồn lên cùng Chúa giống như Cha Thánh Phanxicô thành Assisi. Ông gia nhập dòng Ba Phanxicô và mang áo dòng ngày 15-3-1923. Vào những năm cuối đời ông lâm cảnh nghèo túng đến độ phải đi ăn mày của bố thí. Vừa đi khát thực ông vừa cầu nguyện. Ông êm ái trút hơi thở cuối cùng trở về Nhà Cha trên Trời ngày 3-2-1933.

Cuộc đời tôi tớ Chúa Pietro Ballone để lại một chứng tá tuyệt vời về lòng tin tưởng vô bờ nơi Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Đã sống trong cảnh nghèo khó cùng khổ, vào năm 1900, ông lại lâm bệnh không làm việc được. Trong khi đó ông phải nuôi sống toàn gia đình. Làm sao bây giờ? Bao lâu có thể, ông cố gắng đi từng bước bằng cách vay người này một ít mượn kẻ kia một ít. Ông van xin đức từ bi nhân hậu của những ai có lòng bác ái thương giúp kẻ nghèo. Mỗi một khúc bánh mì lại được phân thành nhiều miếng nhỏ để chia cho đàn con đông đúc. Đó là những tháng ngày nặng nề, ảm đạm không chút ánh sáng!

Nghèo khó cùng cực nhưng chưa đến nỗi phải chết vì đói! Thế rồi cũng đến cái ngày mà trong nhà không còn gì cả. Đúng thế. Không còn gì cả! Mấy đứa lớn vì hiểu biết nên tuy đau khổ vẫn giữ thanh lặng. Trong khi những đứa nhỏ tuổi, chưa biết gì, nên khóc vì đói. Khóc không thể nào dỗ cho nín!

Một ngày diễn ra quang cảnh như sau. Một trong những đứa nhỏ nhất đến bên giường ông Pietro Ballone đang nằm. Nó vừa khóc vừa nói:

- Ba ơi con đói!

Người cha buồn sầu đáp:

- Con đói phải không? Ba cũng đói con à, và Ba lại bị bệnh!

Đứa bé vẫn nức nở vừa khóc vừa nói:

- Ba ơi con đói!

Người cha kiên nhẫn trả lời:

- *Con à, Ba không có bánh mì nên Ba không thể cho con bánh để ăn. Người đang có bánh là Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU kìa. Con hãy đến và xin Người ban bánh cho con ăn!*

Đúng thế, trong phòng có treo khung ảnh Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU. Đứa bé quay nhìn đăm đăm ảnh thánh rồi quay lại nói:

- Nhưng Chúa không nhúc nhích cử động thì làm sao Chúa có thể ban bánh cho con ăn?

Vị tôi tớ Chúa vẫn kiên trung âu yếm nói:

- *Con cứ đến với Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU. Người là CHA của tất cả và Người có bánh cho tất cả. Con cứ an tâm đến với Người đi!*

Đứa bé vâng lời đến đứng bên dưới khung ảnh và ngược nhìn Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU. Rồi nó lại hướng về người cha đang nằm trên giường bệnh. Ông Pietro lập lại với trọn niềm tin tưởng:

- Con xin Chúa bánh đi! Chúa có bánh mà!

Đứa bé vội vàng thưa ngay với Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU:

- Xin Chúa cho con bánh!

Nhưng bánh vẫn không có! Đứa bé trở lại bên giường người cha và nức nở khóc.

Ông Pietro Ballone vô cùng bồi hồi xúc động trước các giọt nước mắt của đứa con ngây thơ, khóc vì đói. Ông hoàn thành một động tác tốt độ là cố gắng chỗi dậy ra khỏi giường. Ông lấy cái bị và con dao rồi nói con:

- Xét vì Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU không cho bánh, vì tội lỗi của chúng ta, thì con hãy theo Ba, chúng ta cùng đi ra đồng. Chúng ta cắt một ít rau cải đắng rồi đem về luộc lên để ăn. THIÊN CHÚA sẽ chúc lành cho chúng ta và cơn đói sẽ được giảm bớt. Hôm nay thì mình tạm giải quyết như thế. Còn ngày mai để Chúa lo liệu, con nhé. Chúa là CHA. Đừng lo sợ. Chúa sẽ không bỏ rơi chúng ta đâu!

Nói xong cả hai cha con cùng chậm rãi đi ra đồng. Ông Pietro tìm kiếm rau cải đắng, cắt rồi trao cho đứa con bỏ vào bị. Bỗng đứa bé ngạc nhiên kêu lên:

- Ba có biết con tìm được gì trong đám cỏ không?

Người cha âu yếm hỏi:

- Gì thế con?

Đứa bé trả lời:

- Ba xem nó đẹp không?

Ông Pietro bước tới gần đứa con và nhìn. Đó là một đồng tiền bằng vàng 10 lire. Ông Pietro vui mừng nói với con:

- Ba đã không nói với con rồi sao? Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU KITÔ là CHA chúng ta mà! Người không bỏ rơi chúng ta trong cơn cùng khốn. Người biết rõ chúng ta không thể chỉ sống với rau cải đắng. Do đó Người đã lo liệu cho chúng ta. Với đồng tiền bằng vàng này, chúng ta có bánh mì để ăn trong vòng ba tuần lễ. Con có thấy là Chúa nhân từ tốt lành biết bao chưa? Đừng quên điều này con nhé!

Lúc này khi ở nhà, Ba nói là con hãy van nài cùng Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU KITÔ, lúc ấy con đã làm thật, và đáng lý ra là Chúa đã cho con bánh ăn rồi. Nhưng không sao cả, giờ đây Chúa lo liệu cho chúng ta. Bây giờ hai cha con mình cùng trở về nhà con nhé!

... Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ rằng: "Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; vì mạng sống thì hơn của ăn, và thân thể thì hơn áo mặc .. Hãy nhìn hoa huệ mà suy: chúng không kéo sợi, không dệt vải, thế mà, Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Salômôn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quăng vào lò, mà THIÊN CHÚA còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin! .. Vậy hãy lo tìm Nước THIÊN CHÚA, còn các thứ kia, Ngài sẽ thêm cho" (Luca 12,22-31).

("Il Missionario dell'Immacolata Mediatrice", Bimestrale della Missione dell'Immacolata Mediatrice (M.I.M) dei Francescani dell'Immacolata - Anno XVI - n.4 Luglio-Agosto 2012, trang 12-13)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt